

بيانات در دیدار قاریان، حافظان و اساتید قرآنی - 11 / مرداد / 1390

بسم الله الرحمن الرحيم

خیلی متشرکیم از برادران عزیزی که امروز با الحان خوش، تلاوت آیات کریمه‌ی قرآن را در این فضا منعکس و طین انداز کردند و دلهای ما را منور کردند به نور تلاوت آیات کریمه‌ی کتاب الهی. امیدواریم که خداوند متعال ملت ما را، بخصوص جوانهای ما را هرچه بیشتر با قرآن آشنا کند.

انس با قرآن دلهای ما را با معارف قرآن آشنا تر خواهد کرد. هرچه در دنیای اسلام کمبود هست، بر اثر دوری از معارف الهی و معارف قرآنی است. قرآن کتاب حکمت است، کتاب علم است، کتاب حیات است. حیات امتها و ملتها در آشنائی با معارف قرآن و عمل به مقتضای این معارف و عمل به احکام قرآنی است. انسانها اگر طالب عدالتند و از ظلم بیزارند، راه مبارزه‌ی با ظلم را باید از قرآن فرا بگیرند. انسانها اگر طالب علمند و به وسیله‌ی معرفت و آگاهی و علم میخواهند زندگی را رونق ببخشند و راحت و رفاه را برای خودشان تأمین کنند، راهش به وسیله‌ی قرآن نشان داده میشود. انسانها اگر در پی ارتباط با خدای متعال و صفاتی معنوی و روحی و آشنائی با مقام قرب الهی هستند، راهش قرآن است.

ضعف ما امت مسلمان، عقب‌ماندگی ما، کج‌رفتاری‌های ما، کج‌تابی‌های ما در مسائل اخلاقی و زندگی، همه‌ی اینها ناشی از دوری از قرآن است. ملت‌های مسلمان بر اثر حاکمیت طغیانگران و طاغوتها - که قرآن مخاطبان خود را این همه از طاغوتها برحدز داشته است - خونشان مکیده شد؛ نه فقط خون اقتصادی‌شان، نه فقط منابع حیاتی و معادن زیرزمینی و نفت و امثال اینها، بلکه روحیه‌ی ایستادگی‌شان، مقاومتشان، طلب علوّ و عزت در دنیا هم از ملت‌های مسلمان گرفته شد. ملت‌های مسلمان به فرهنگ خودشان پشت کردند، فرهنگ مادیگری را پذیرفتند. با اینکه بظاهر ما کلمه‌ی «لا اله الا الله» گفتیم، در طول زمان مسلمان بودیم، اما فرهنگ غرب و معارف غرب در دلهای ماها اثر کرد و ماها را از حقایق دور کرد. آن وقت نه فقط اقتصادمان را، عزت دنیوی‌مان را از دست دادیم، بلکه اخلاق و معالم اخلاقی‌مان را هم از دست دادیم. ما اگر دچار تنبلی هستیم، اگر دچار ضعف و سستی هستیم، اگر دلهای ما با یکدیگر مأنوس نیست، اگر در میان ما بدخواهی وجود دارد، اینها از آثار فرهنگ تزریقاتی تحملی ضد اسلامی و غیر اسلامی است.

نقش قرآن این است که ما را از لحاظ ماده و معنا اعتلاء ببخشد؛ و این کار را قرآن میکند. کسانی که با تاریخ آشنا هستند، نمونه‌هایش را در تاریخ دیدند؛ و ما مردم این زمان، در زمان خودمان داریم نمونه‌هایش را مشاهده میکنیم. یک نمونه، همین شما ملت عزیز ایران هستید. شما خیال نکنید در دوران رژیمهای طاغوی - چه رژیم پهلوی، چه قبل از آنها رژیم قاجار - ملت ایران ذره‌ای اعتبار در محیط بین‌المللی داشت؛ نداشت. این استعداد جوشان و متراکمی که در ملت ما هست، مثل یک گنجینه‌ی فراموش شده‌ای، مثل گنجی در ویرانه‌ای مدفون شده بود؛ مگر به صورت تصادفی، یک فردی خودش را نشان بدهد، که نشان نمیداد. این همه جوان فعال و پرنشاط و مبتکر و علاقه‌مند به پیشرفت کشور که امروز شما ملاحظه میکنید در عرصه‌های مختلف افتخار می‌آفرینند، عزت می‌آفرینند، نام نیک برای ملت‌شان درست میکنند؛ خب، جوانها آن روز هم بودند، اما به خاطر غلبه‌ی طواغیت، این حرفا دیگر نبود.

به همین اندازه که ما یک قدم به سمت قرآن، به سمت معارف قرآنی برداشتیم - که آنچه که ما به سمت قرآن حرکت کردیم، واقعاً یک قدم هم بیشتر نیست - خدای متعال به ما عزت داده است، به ما حیات داده است، به ما آگاهی و بصیرت داده است، به ما قدرت و قوّت بخشیده است. ملت ما امروز یکی از زنده‌ترین و قوی‌ترین ملت‌های دنیاست. استعداد متراکم و جوشان و آمادگی و مشاهده‌ی پی‌درپی پیشرفت‌ها در عرصه‌های مختلف؛ امروز وضع کشور ما اینجوری است. ملت‌های دیگر هم ملت ما را تحسین میکنند.

امروز خوب‌بختانه در میان امت اسلامی، شعارهای اسلامی که مایه‌ی تحرک ملت‌ها شود، در کشورهای متعددی

مشاهده شده است؛ و شما می‌بینید و خبرهایش را می‌شنوید. این حرکتها آنجائی که رونق و طراوت آن بیشتر است، در آن بخشی که کارائی و نفوذ آن بیشتر است، آنجائی که تأثیرپذیری آن از دشمن و از منافقین و معاندین و مزورین کمتر است، آنجائی است که در آن، شعار اسلامی است، مطالبه‌ی اسلامی است، خواست اسلامی است؛ این خاصیت معارف قرآنی است. با قرآن باید آشنا شد.

البته امروز با گذشته قابل مقایسه نیست. در گذشته این همه تلاوت کننده‌ی قرآن، این همه حافظ قرآن، این همه آشنای با متن قرآن، این همه عاشق و علاقه‌مند به تلاوت قرآن وجود نداشت؛ در حالی که همین کشور بود، همین ملت بود.

من یادم هست که یکی از قراء بر جسته‌ی مصری - مرحوم ابوالعینین شعیشع - آمده بود مشهد و در مسجد گوهرشاد قرآن تلاوت می‌کرد، که خیلی هم خوب می‌خواند. چون جلسه مال اوقاف آن زمان بود و اوقاف هم برخلاف امروز که الحمد لله سازمان مفتخری است، آن روز سازمان بدنامی بود، بنده با اینکه خیلی شائق بودم تلاوت آن قاری را بشنو، نمی‌خواستم بروم توی آن مجلس بنشینم؛ از دور نگاه می‌کردم و صدا را می‌شنفتم. همه‌ی کسانی که در آن مجلس شرکت داشتند، گمان نمی‌کنم پنجاه نفر، سصت نفر می‌شدند. یک عده‌ای مأمورین دولتی بودند، یک عده هم همین قراء معروف مشهدی خودمان بودند.

امروز این شوقی را که به قرآن در همه جا هست، باید زیاد کرد؛ این را باید روزبه روز افزایش داد. این تلاوت خوب، صدای خوب، ترتیب مجلس آرائی خوب - که بحمد لله می‌بینم این خوانندگان ما در مجلس آرائی قرآنی تدریجاً ماهر و مسلط شده‌اند - چیزهای بالرزشی است؛ فایده‌اش این است که ما را با قرآن، با معارف قرآنی، با معانی قرآنی آشنا می‌کند.

یکی از چیزهایی که می‌تواند تدبیر در قرآن را به ما ارزانی بدارد، حفظ قرآن است. ما حافظ قرآن کم داریم. من قبلًا گفتم که در کشور ما حداقل باید یک میلیون نفر حافظ قرآن باشند - حالا یک میلیون که عدد کمی است نسبت به این جمعیتی که ما داریم - اما حالا چون دوستان الحمد لله یک مقدماتی فراهم کرده‌اند، کارهایی را مشغول شده‌اند و دارند برنامه‌هایی را فراهم می‌کنند برای اینکه ان شاء الله حفظ راه بیفتند، ما هم امیدمان بیشتر شده و به جای یک میلیون، می‌گوئیم ان شاء الله ما باید ده میلیون نفر حافظ قرآن داشته باشیم.

البته توجه داشته باشید که حفظ قرآن قدم اول است. اولاً حفظ را باید نگه داشت. بنابراین حافظ قرآن باید تلاوت کننده‌ی مستمر قرآن باشد؛ یعنی مرتبًا باشیست قرآن را تلاوت کند؛ والا حفظ از دست خواهد رفت. بعد باشیست این حفظ کمک کند به تدبیر، که اینجور هم هست؛ حفظ حقیقتاً کمک می‌کند به تدبیر. آنجائی که شما قرآن را تکرار می‌کنید، حافظید و می‌خوانید، فرصت تدبیر و تعمق در آیات قرآن برای شما پیدا می‌شود.

البته انس با تفاسیری که مراد از آیه را تبیین می‌کنند، خیلی لازم است. وقتی حفظ باشد و این انس با تفسیر هم باشد و تدبیر باشد، همان چیزی که انتظارش در جامعه‌ی ما هست، پیش می‌آید: شکوفائی قرآنی. شما تصور کنید در کشور ما ده میلیون، پانزده میلیون کسانی باشند از مردان و زنان که اینها با معارف قرآن آشنا باشند، ببینید این چقدر بالرزش است. آموزش‌های قرآنی را، درسهای قرآنی را، نصایح قرآنی را، اندارهای قرآنی را، بشارتهای قرآنی را در ذهن داشته باشند، آنها را مرور کنند، آنها را بر دل خودشان فرا بخوانند؛ اصلاً یک ملت پولادینی به وجود می‌آید. خوشبختانه زمینه‌هایش فراهم است. امروز هم عزم و اراده‌ی ملت ما عزم پولادینی است. اما آن ساخت قرآنی جامعه در آن صورت به دست خواهد آمد، که ما امیدواریم ان شاء الله این پیش بباید.

شما جوانهایی که با قرآن مأتوسید، اهل قرآنید، اهل تلاوت قرآنید، مشتری تلاوت قرآن از خوشخوانها هستید، یا خودتان جزو آن خوشخوانها هستید، قدر خودتان را بدانید. ان شاء الله خدای متعال به شما اجر خواهد داد. شما در حقیقت صفو مقدم این حرکت عمومی در جامعه هستید. ممکن است سختی اش بیشتر باشد، اما اجر و ثوابش هم پیش خدای متعال ان شاء الله بیشتر است.

پروردگار! ما را در همه‌ی عمرمان با قرآن محشور کن. پروردگار! ما را در دنیا و آخرت از قرآن جدا نکن. پروردگار! ما را در قیامت در سایه‌ی قرآن قرار بده. پروردگار! ما را با حیات قرآنی، زندگی الهی و اسلامی و مطلوب اسلام

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

بیخش. پروردگار! به محمد و آل محمد قلب مقدس ولی‌عصر را از ما راضی و خشنود کن. ما را از قرآن و اهل‌بیت
جدا نکن.
والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته